

Hvordan Kunstsilkefabrikken opprettholdt driften i april 1940

Vi hadde på grunn av krigssituasjonen dekket oss godt inn med alle

råstoffer, spesielt etter Altmarkaffæren - som jeg formodet måtte føre kom-
plikasjoner med sig - tok vi inn allt som kunne skaffes. Det eneste nødven-
dige råstoff som vi ikke kan lagre meget av er svovelsyre, det er et fat- og

tankspørsmål da der brukes flere ton daglig, desuten kommer varen fra Hurum,
som jo syntes å være innenfor rekkevidde. I begynnelsen av april var der

forenkelse i leveringen derfra og den 9de hadde vi kun for høyst i uke.

Den 9de ettermiddag tok jeg bil til Oslo og fant en tom by. Den 11te for-

middag besøkte jeg den tyske militære havnekommandant og forklarte ham vår

nød. Fabrikken på Hurum var besatt, produksjonen beslaglagt, transporten

stanset, jernbanebrua ved Kongsberg sprengt etc. I løpet av 1 time ordnet

han telefonisk med frigivelse av svovelsyren, med ekstratransport til Oslo,

instruerte den sivile havnekommandant og sjefen for jernbanetransporten,

desuten fikk jeg passerseddel for våre lastebiler så de uhindret kunne tran-

sportere fatene fra Kongsberg jernbanestasjon til Saggranda jernbanestasjon

hvor Statsbanene stillet vogner til disposisjon for transporten til Notodden.

Liknende ting passerte etterhånden i løpet av uken, vanskene tårnet

sig op. F.eks. var de fleste av våre "spinnere" innkallt til Heistadmoen.

Jeg sendte den 11te vår driftsingeniør dit med en lastebil. Folkene gikk en-

na omkring uten offiserer, uten uniformer og våpen. Vår ingeniør fikk forsyne

sig med folk, så den sorg var slukket.

For det første hadde vi hele tiden lite kapital, for det annet hadde

vi netop gjennomført en utvidelse og hadde ikke fått gjennomført den i for-

binnelse hermed planlagte kapitalutvidelse. Våre kunder ville ikke ta mot

varer, de som tok imot betalte ikke og vi måtte derfor ha stoppet hvis vi

ikke kunne skaffe penger til lønninger etc. Jeg vendte mig omkring den 20de

til styreformannen i Creditbanken i Oslo med anmodning om kapital mot sik-

kerhet i varer. Han svarte at vi straks måtte legge ned bedriften og gjemme

pengene til senere. Da jeg ikke ville gå med på det - det ville jo både

skape kaos og mangel blandt arbeiderne, sa han at den første betingelse for

å få kapital hos ham var at vi neide driften. Jeg gikk derfor til Norgesk Bank
hvor jeg straks fikk kr. 70.000 som hjelp oss igjennom inntil kundene etter
begynte å kjøpe vart garn i løpet av sommeren.

Nir vi nu vet hvilken nød det har vært på tekstilmarkedet, så for-
står man hvor viktig det var at vi ikke ble liggende stille. Vi stod ikke
1 time.

[The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be a continuation of the typed document.]